

Dansk Byggeri Dansk Erhverv DS Håndværk & Industri HTS TEKNIQ

Folketingets Erhvervsudvalg
Folketingets Skatteudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

15. november 2007

Forslag til ændring af moms- og skattereglerne om kørsel med biler på gule nummerplader

Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, DS Håndværk & Industri, HTS og TEKNIQ har sammen med fagfolk og eksperter fra revisionsbranchen udarbejdet vedlagte responsum for at forenkle administrationen af reglerne for gulpladebiler og fjerne barrierer for uhensigtsmæssig virksomhedsdrift.

Organisationerne har med tilfredshed konstateret, at der fra regeringens side er et ønske om at forenkle og ændre reglerne for brug af varebiler under tre tons på gule plader. Derfor er der nedsat en arbejdsgruppe i Skatteministeriet. Vi har derfor udarbejdet vedlagte responsum, som vi håber kan inspirere både politikere og embedsmænd til gavn for virksomhederne, medarbejderne, miljøet og trængslen på vejene.

Vi har baseret vores forslag til lovændringer på følgende principper:

1. Moms og skattelovgivningen skal harmoniseres, så f.eks. momsreglerne svarer til skattereglerne for kørsel i specialindrettede biler.
2. 60-dages reglen skal ophæves for kørsel i biler på gule plader, således at det bliver muligt for samme medarbejder at betjene samme kunde-forhold.
3. Det skal være muligt at køre fra hjemmet til virksomhedens adresse og derefter videre til arbejdsstedet, når kørslen er i tilknytning til arbejdet, uden kørslen mellem hjem og virksomhedens adresse anses som privat kørsel. Derfor skal kørsel til virksomhedens adresse anses som kørsel til et skiftende arbejdssted.
4. Kørsel i biler på gule plader i tilknytning til arbejdet skal ikke anses som privat kørsel.

Med venlig hilsen

Dansk Byggeri Dansk Erhverv DS Håndværk & Industri HTS TEKNIQ

Forslag til lovændring af
moms- og skattereglerne om
kørsel med biler på gule
nummerplader

14. november 2007
Denne rapport indeholder 11 sider

Indhold

1	Indledning	2
2	Forslag til lovændringer af reglerne om kørsel i biler på gule nummerplader	3
2.1	Ligningslovens § 9 B	3
2.1.1	Bemærkninger	3
2.1.2	Bemærkninger til den foreslåede lovændring	5
2.2	Momslovens § 41	6
2.2.1	Bemærkninger	7

1 Indledning

Erhvervsdrivende i Danmark har store problemer med at overholde de gældende regler for kørsel i biler på gule nummerplader. Ikke fordi de ikke ønsker at overholde lovgivningen, men fordi lovgivningen, og især samspillet mellem de forskellige lovkomplekser, er så indviklede. Som erhvervsdrivende risikerer man derfor utilsigtet ikke altid at overholde reglerne, når man foretager en rationel og fornuftig kørsel i sine biler på gule nummerplader.

Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, HTS, Teknik og DS Håndværk & Industri har anmodet os om at udarbejde et forslag til, hvordan lovgivningen kan ændres. Formålet er, at erhvervsdrivende og ansatte skal have mulighed for at anvende biler på gule nummerplader i tilknytning til arbejdets udførelse, så man på en enkel måde kan overholde reglerne. Samtidig moderniseres reglerne, så de matcher de forhold, som erhvervsvirksomheder i dag opererer under.

Virksomheder, forbrugere og offentlige institutioner ønsker således service døgnet rundt udført på deres adresse. Dette ønske vil virksomhederne gerne opfylde, men det kræver, at skatte- og momsreglerne tilpasses, så dette bliver muligt.

Som en stor sidegevinst vil det gavne miljøet, mindske CO₂-udledningen og trængslen på vejene, idet mange ture f.eks. fra hjem til virksomhed kan spares væk ved, at der køres direkte til det sted, hvor arbejdet udføres. Det vil samtidig give mange flere produktive arbejdstimer til rådighed samt øge mobiliteten.

Forslaget til de nye regler vil lovliggøre den kørsel, som foretages i biler på gule nummerplader, når kørslen foregår i tilknytning til arbejdets udførelse, defineret ud fra arbejdets og fagets karakter. Det skal således være muligt for to ansatte, der kører sammen til f.eks. en byggeplads eller en kunde, at kunne afhente hinanden og sammen køre til det pågældende sted, uden at afhentningen bliver anset som privat kørsel og dermed giver momsmæssige problemer.

Det skal også være muligt at ansatte, der kører til f.eks. en byggeplads eller en kunde, skal kunne køre direkte fra hjemmet til det pågældende sted i en bil på gule nummerplader uden at blive ramt af 60-dages reglen. Der er ingen logik i, at kørslen fra dag nr. 61 pludselig bliver privat.

Specialindrettede køretøjer, som f.eks. værkstedsvogne, anses efter praksis normalt ikke som et egnet alternativ til en privat bil, og dermed er de ikke omfattet af 60-dages reglen. Denne praksis er ikke lovfæstet og hvilke biler, der er omfattet af begrebet "*ikke egnet som alternativ til en privat bil*", er ikke entydigt. Disse problemstillinger kan løses ved, at kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse ikke anses for at være privat kørsel.

Det skal ligeledes være muligt for ansatte, der arbejder på en midlertidig arbejdsplads, i frokostpausen at hente f.eks. drikkevarer og mad hos den nærmeste smørrebrødsforretning, uden at denne lille smuttur bliver betragtet som privat kørsel.

Endelig skal det være muligt, at man på turen fra arbejdets udførelse (f.eks. en byggeplads og et kundebesøg) til hjemmet skal kunne foretage små indkøb eller afhente børn i en daginstitution uden at bryde momsreglerne. Altså en harmonisering til skattereglerne.

2 Forslag til lovændringer af reglerne om kørsel i biler på gule nummerplader

2.1 Ligningslovens § 9 B

Stk. 5. Reglerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse ved kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse i en bil på gule nummerplader, som tilhører virksomheden. Der kan ikke foretages fradrag for befordring efter § 9 C.

Ved kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse forstås:

- Direkte kørsel mellem sædvanlig bopæl og skiftende arbejdssteder
- Kørsel i tilknytning til punkt a), når kørselens formål ikke derved ændres
- Kørsel mellem hjem og fast arbejdssted, når denne kørsel, under hensyn til arbejdets og fagets karakter, sker som led i at fremme virksomhedens rationelle og effektive drift
- Kørsel som led i en vagtordning

Lovændringen har virkning fra og med den 1. januar 2008.

2.1.1 Bemærkninger

Baggrund

Baggrunden for lovændringen er dels at indføre en klar regel om, at direkte og indirekte kørsel i arbejdsgivers tjeneste ikke kvalificeres som privat eller erhvervmæssig kørsel i relation til 60-dages reglen i ligningslovens § 9 B, stk. 1, litra a. Dels at skabe symmetri mellem den momsmæssige og den skattemæssige behandling af biler på gule nummerplader.

Afskaffelse af 60-dages reglen ved kørsel i forbindelse med arbejdets udførelse i biler på gule nummerplader skal løse den asymmetri, der efter gældende regler eksisterer på den momsmæssige og den skattemæssige behandling ved sondringen mellem erhvervmæssig og privat kørsel. Samtidig indføres et naturligt og samfundsmæssigt fornuftigt kørselsmønster.

Afskaffelse af 60-dages reglen indebærer samtidig, at den gældende praksis for skattefrihed ved kørsel mellem hjem og fast arbejdssted i en specialindrettet varebil udvides til at omfatte samtlige varebiler, når kørslen sker som led i at fremme virksomhedens rationelle og effektive drift.

Som de skattemæssige og de momsmæssige regler er i dag, kan en ansat, der kører til skiftende arbejdspladser, ikke hente en arbejdskollega på vej til arbejdspladsen når den direkte vej afvises. Ligeledes kan man ikke have private "småærinder" på den direkte vej til og fra de skiftende arbejdspladser.

Når de gældende regler skal overholdes ved kørsel i en bil på gule nummerplader, hvor der ikke er betalt moms, må den ansatte enten befordre sig direkte til den skiftende arbejdsplads. Eller

først befordre sig til arbejdsgiverens adresse for at afhente bilen, for derfra at køre til og fra den skiftende arbejdsplads.

Dette kørselsmønster er ikke hensigtsmæssigt hverken for arbejdsgiver, arbejdstager, miljøet eller den alt for store trængsel på vejene.

Gældende regler og praksis

Reglerne er beskrevet således i Ligningsvejledningen, afsnit A.B.1.9.2, hvoraf følgende kan fremhæves omkring 60-dages reglen og biler på gule nummerplader:

60-dagesreglen

Transport, der sker mellem bopælen og en midlertidig arbejdsplads, anses for erhvervmæssig kørsel. En midlertidig arbejdsplads er defineret som en arbejdsplads, hvortil der køres højst 60 arbejdsdage inden for de foregående 24 måneder, jf. LL § 9 B, stk. 1, litra a. Der behøver ikke at være tale om 60 arbejdsdage i sammenhæng. Hvis der kun køres fra bopælen til arbejdspladsen enkelte dage igennem en periode, lægges arbejdsdagene sammen. Sammentællingen afbrydes kun, hvis man ikke har kørt mellem bopælen og arbejdspladsen i 60 sammenhængende arbejdsdage (ca. 3 måneder). Kørsel til en arbejdsplads i dagens løb tælles ikke med i 60-dagesreglen.

Selvom en arbejdsplads én gang er blevet fast, kan den godt senere blive midlertidig igen.

Konstateres det, at den ansatte kører privat i firmabilen - trods aftale med arbejdsgiveren om det modsatte - beskattes den ansatte, som om bilen var til rådighed for privat kørsel det pågældende år.

Firmabil på gule nummerplader

Ansatte, der kører i en firmabil på gule nummerplader, hvor arbejdsgiveren ikke har betalt moms ved anskaffelsen, anses ikke for at have firmabil til rådighed, hvis kørslen er lovlig efter momsreglerne. Dvs. erhvervmæssig kørsel, der vedrører firmaets momspligtige aktivitet. I den forbindelse accepteres det, at der lejlighedsvis køres mellem bopælen og det faste arbejdssted. Den lejlighedsvis kørsel er ikke nærmere lovreguleret.

Tilsvarende gælder offentligt ansattes lovlige kørsel i tjenestebil, når bilen er af en type, der ville kunne indregistreres på gule nummerplader, hvis den var ejet af en privat virksomhed.

For biler på gule nummerplader, hvor der ikke er betalt tillæg for privat anvendelse efter vægtafgiftsloven, fordi bilen udelukkende anvendes erhvervmæssigt, finder reglerne om beskatning af fri bil ikke anvendelse. Hvis det viser sig, at der alligevel køres privat i bilen, skal der ske beskatning.

Endvidere er der ikke symmetri mellem den momsmæssige og den skattemæssige fortolkning af den erhvervmæssige og den private kørsel i en bil på gule nummerplader. Kørsel i tilknytning til den direkte kørsel mellem den sædvanlige bopæl og skiftende arbejdspladser er momsmæssigt privatkørsel og skattemæssigt enten erhvervskørsel eller privatkørsel. Hertil kommer, at privatkørsel i visse tilfælde ikke beskattes (specialindrettede køretøjer).

2.1.2 Bemærkninger til den foreslåede lovændring

Direkte kørsel mellem bopæl og skiftende arbejdssteder

Med lovændringen afskaffes 60-dages reglen for kørsel i forbindelse med arbejdets udførelse og i tilknytning hertil, når kørslen sker i en bil på gule nummerplader.

Ifølge praksis er specialindrettede varebiler (værkstedsvogne) ikke omfattet af 60-dages reglen. Det foreslås, at denne praksis skal omfatte alle biler på gule nummerplader (også specialindrettede varebiler), idet kørslen i tilknytning til arbejdet altid er erhvervsmæssig, uanset om man kører 60 eller 61 dage til den samme arbejdsplads.

Begrebet "kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse" ændrer ikke på gældende regler og praksis ved kørsel i biler på hvide nummerplader.

Kørsel i tilknytning til den direkte kørsel

Ud over den direkte kørsel mellem sædvanlig bopæl og skiftende arbejdssteder er også den indirekte kørsel omfattet, når denne sker i tilknytning til kørsel mellem bopæl og skiftende arbejdssteder. Der åbnes hermed ikke op for privat benyttelse af en bil på gule nummerplader uden beskatning.

Kørsel med et indirekte privat formål er omfattet af reglen, når det private formål er bagatelagtigt. Dvs. tilfælde, hvor bilen på gule nummerplader kører mellem den sædvanlige bopæl og skiftende arbejdspladser og der indlægges private ærinder af minimal karakter, f.eks. afhentning af barn i daginstitution eller indkøb af varer til privatforbrug. Af kontrolmæssige hensyn kan man overveje at fastsætte en tidsgrænse for bagatelagtige tilfælde.

Kørsel mellem det skiftende arbejdssted og et sted, hvor arbejdstager indtager sit måltid eller overnatter i tilknytning til arbejdet, er ligeledes omfattet.

Derimod er kørsel med et direkte privat formål ikke omfattet, f.eks. hvor bilen på gule nummerplader kører direkte til og fra den sædvanlige bopæl til et ikke bagatelagtigt privat ærinde.

Kørsel med et indirekte privat formål er tilsvarende ikke omfattet af reglen, når det private formål ikke er bagatelagtigt. Dvs. tilfælde, hvor bilen på gule nummerplader kører mellem den sædvanlige bopæl og skiftende arbejdssteder, og der indlægges private ærinder af ikke minimal karakter, f.eks. deltagelse i sport, en koncert eller andre former for forlystelser.

Kørsel mellem hjem og fast arbejdssted

Kørsel mellem hjem og fast arbejdssted anses som udgangspunkt som privat kørsel, hvilket den foreslåede bestemmelse ikke ændrer på. Derimod ønskes det præciseret, at kørsel mellem hjem og fast arbejdssted ikke anses som privat kørsel, når kørslen mellem hjemmet og det faste arbejdssted sker som led i arbejdets tilrettelæggelse og for at fremme en rationel og effektiv drift af virksomheden.

Den praksis, der kendes i dag for kørsel med en specialindrettet varebil mellem hjem og fast arbejdssted, ønskes således udvidet til at omfatte alle former for varebiler, når blot kørslen mellem hjem og fast arbejdssted sker som led i at fremme virksomhedens rationelle og effektive drift.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at den skal omfatte enhver kørsel i virksomhedens biler mellem hjemmet og det faste arbejdssted. Således er anvendelsesområdet for bestemmelsen begrænset af, at kørsel skal være nødvendig af hensyn til varetagelse af den pågældende type arbejde og under hensyntagen til fagets karakter. Bestemmelsen omfatter derfor også kørsel til det faste arbejdssted, når denne kørsel sker som led i kørsel til skiftende arbejdssteder.

Bestemmelsen åbner således ikke op for, at kørsel mellem hjem og den faste arbejdsplads i almindelighed anses for erhvervsmæssig, idet arbejdets og fagets karakter er afgørende. Medarbejdere, som ud fra arbejdsfunktionen udelukkende eller i overvejende grad udfører arbejdet på den faste arbejdsplads, er ikke omfattet af bestemmelsen. Af kontrolmæssige hensyn kan det overvejes at indføre en positiv/negativliste, som det kendes fra andre lovgivningsmæssige områder, for at definere fagets og arbejdets karakter.

Ofte tilrettelægges kørslen således, at ansatte nogle gange om ugen kører fra hjemmet til virksomhedens adresse eller fra sidste kunde til virksomhedens adresse og derfra hjem. En sådan kørsel for at hente papirer, materialer m.v., som skal anvendes i forbindelse med dagens eller næste dags arbejde, anses som kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse. Kørslen er lige så arbejdsrelateret som kørsel direkte til en kunde. Derfor skal det være muligt at foretage denne kørsel uden at være begrænset af en indarbejdet praksis om, at man kun må køre mellem hjem og fast arbejdssted én gang om ugen (lejlighedsvis).

Begrebet "kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse i en bil på gule nummerplader" ændrer ikke på gældende regler og praksis ved kørsel i biler på hvide nummerplader.

Al den kørsel som foregår i forbindelse med arbejdets udførelse, kan defineres som den kørsel, der sker fra det tidspunkt, hvor bilen på gule nummerplader "kører ud" til den er "hjemme igen".

Kørsel som led i en vagtordning

Kørsel som led i en vagtordning er medtaget i forslaget, idet det bør lovfæstes, at denne kørsel ikke anses som privat kørsel.

2.2 Momslovens § 41

Stk. 1. Afgift, der vedrører anskaffelse af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 tons, kan ikke fradrages, medmindre køretøjet udelukkende anvendes til erhvervsmæssig eller anden kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse og denne kørsel alene vedrører virksomhedens fradragsberettigede aktiviteter.

Ved kørsel i tilknytning til arbejdets udførelse forstås:

- Direkte kørsel mellem sædvanlig bopæl og skiftende arbejdssteder
- Kørsel i tilknytning til punkt a), når kørslens formål ikke derved ændres

- Kørsel mellem hjem og fast arbejdssted, når denne kørsel er nødvendig under hensyn til arbejdets og fagets karakter, og kørslen sker som led i at fremme virksomhedens rationelle og effektive drift
- Kørsel som led i en vagtordning

Lovændringen har virkning fra og med den 1. januar 2008.

2.2.1 Bemærkninger

Baggrund

Baggrunden for lovændringen er dels at indføre en klar regel om, at direkte og indirekte kørsel i virksomhedens tjeneste ikke kvalificeres som privat kørsel og dels at skabe symmetri mellem den momsmæssige og den skattemæssige behandling af biler på gule nummerplader.

Der er ikke med den foreslåede regel tænkt en ændring af eksisterende praksis, hvor kørsel mellem hjem og arbejdsplads i almindelighed skal anses som privat kørsel, der ikke vedrører virksomhedens fradragsberettigede aktiviteter. Derimod er det hensigten at skabe klarere retningslinjer for, hvornår kørsel mellem hjem og skiftende arbejdspladser, herunder kørsel til det faste arbejdssted, anses udført i tilknytning til arbejdets udførelse.

Hvor "skiftende arbejdspladser" i relation til almindelige varebiler i skattemæssig henseende er afgrænset af 60-dages reglen, er skiftende arbejdspladser i relation til moms defineret som arbejde uden for virksomhedens faste forretningssted. Det gælder uanset arbejdsperiodens længde, det enkelte sted eller antallet af arbejdspladser.

Som reglerne administreres i dag, er der skabt stor tvivl om, hvilken kørsel der er tilladt i forbindelse med kørsel mellem hjem og skiftende arbejdspladser. Er det eksempelvis tilladt at hente en arbejdskollega på vej til arbejdspladsen, når den direkte vej afviges eller er det kun tilladt, hvis kørslen sker i en specialindrettet varebil?

Momsnævnet traf i TfS 1986, 435 afgørelse om, at der var fuld fradragsret for moms ved anskaffelse af varebiler, som blev anvendt af medarbejdere i et entreprenørfirma til kørsel mellem hjem og skiftende arbejdssteder, selvom føreren af bilen undervejs afhentede/afsatte andre medarbejdere i det pågældende arbejdssjak. Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at de pågældende biler var specielt indrettet til arbejdet.

Med de foreslåede regler lægges op til, at det bliver den faktiske kørsel og formålet med denne, som er afgørende for, om kørslen er erhvervmæssig eller privat, frem for den nuværende sontring, hvor bilens beskaffenhed kan være afgørende.

De nuværende regler resulterer således ofte i, at virksomheden for at bevare momsfradragsretten for anskaffelse af varebilerne er tvunget til at tilrettelægge arbejdet på en uhensigtsmæssig og fordyrende måde. Når de gældende regler skal overholdes, kan arbejdsgiveren blive tvunget til at kræve, at den ansatte enten befordrer sig direkte til den skiftende arbejdsplads eller til arbejdsgiverens adresse for at afhente bilen for derfra at køre til og fra den skiftende arbejdsplads.

Dette kørselsmønster er ikke hensigtsmæssigt, hverken for arbejdsgiver, arbejdstager, miljøet eller trængselsproblemerne på vejene.

Gældende regler og praksis

Efter gældende regler og praksis kan moms vedrørende anskaffelse af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 tons kun fradrages, når køretøjet udelukkende anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede aktiviteter.

Ved afgørelsen af, om der kan gives fradragsret for moms ved anskaffelse af de omhandlede vare- og lastvogne, må der foretages en nærmere vurdering af den faktiske anvendelse. Der lægges i denne forbindelse vægt på om:

- Køretøjet benyttes til egentlig transport mellem virksomhedens faste forretningssted og den private bopæl
- Køretøjet benyttes til anden privat kørsel, herunder kørsel i forbindelse med momsfrie aktiviteter
- Køretøjet benyttes til kørsel mellem bopæl og skiftende arbejdspladser
- Der eksisterer en aftale mellem virksomheden og brugeren om benyttelsen af køretøjet
- Køretøjet er forsynet med værktøj eller lignende (montørvogne), eller der er etableret et lager på medarbejderens bopæl med henblik på udkald til reparationsarbejder og lignende
- Virksomheden har fuld skattemæssig afskrivning på køretøjet
- Brugeren beskattes for benyttelse af køretøjet

Kørsel mellem hjem og arbejdsplads anses i almindelighed ikke for en kørsel, der vedrører virksomhedens fradragsberettigede aktiviteter. Denne praksis er dog lempet for så vidt angår kørsel mellem bopæl og skiftende arbejdspladser, herunder lejlighedsvis kørsel til det faste forretningssted.

Ved "skiftende arbejdspladser" forstås arbejde uden for virksomhedens faste forretningssted. Ved bedømmelsen af "skiftende arbejdspladser" lægges der ikke vægt på arbejdsperiodens længde det enkelte sted eller antallet af arbejdspladser. Derimod lægges der vægt på den kendsgerning, at der er tale om forskellige arbejdspladser uden for virksomhedens faste registreringsadresse.

Lejlighedsvis kørsel mellem bopæl og fast forretningssted for at supplere køretøjets lager af værktøj, afhentning af arbejdsedler, tegninger og lignende anses ikke for privat kørsel.

Kørsel mellem bopæl og virksomhedens faste forretningssted som led i en vagtordning, hvor brugeren uden for almindelig arbejdstid kan tilkaldes til reparation eller lignende aktivitet hos kunder, anses heller ikke for privat kørsel, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Der skal være tale om et klart forretningsmæssigt behov for en vagtordning, og vognene skal være forsynet med værktøj eller lignende (rullende værksteder)
- Der skal over for brugeren være en klar tilkendegivelse af, at bilerne ikke må benyttes privat
- Der skal foreligge en vagtplan. Efter vagterne skal brugeren rapportere om udkald m.v. Det skal endvidere kunne konstateres, hvilken bil der har været benyttet til hvilken vagt
- Antallet af biler skal stå i et rimeligt forhold til vagtordningens omfang
- Den vagthavende medarbejder skal være i tjeneste i hele vagtperioden. Det skal af samme grund være muligt at komme i kontakt med den pågældende i hele vagtperioden

Bemærkninger til den foreslåede lovændring

Højesteret afsagde i 1984 en principiel dom i en sag om fradragsret for moms af varebiler, som blev anvendt til kørsel mellem hjem og arbejdssted.

Højesteret lagde ved afgørelsen vægt på, at ordningen var gennemført for at fremme selskabets rationelle og effektive drift, og at kørslen skete i selskabets tjeneste som et led i dets omsætning af varer og momspligtige ydelser. Uanset at de ansatte ved dette kørselsmønster sparede befordringsudgifter, som de ellers ville have haft, valgte Højesteret at lægge vægt på formålet med kørslen. Da kørselsmønsteret var tilrettelagt af hensyn til en rationel og effektiv drift af virksomheden, nåede Højesteret derfor frem til, at selskabet havde fuld fradragsret for moms af anskaffelsen, der således blev anset for udelukkende at vedrøre selskabets omsætning af varer og ydelser.

Det er med den foreslåede lovændring hensigten at bringe loven i overensstemmelse med denne praksis og samtidig skabe den nødvendige symmetri med skattelovgivningen.

For yderligere uddybning og begrundelse for den foreslåede lovændring henvises til bemærkningerne under "ligningslovens § 9 B".

I den forbindelse henvises også til en afgørelse truffet af skatteministeren i 1988, hvor ministeren gav tilsagn om, at virksomheder kunne udlåne firmabiler til fritidsorganisationers genbrugsindsamling, uden at det ville få konsekvenser for momsfradraget. Skatteministeren begrundede dispensationen med, at benyttelsen støttede et samfundsnyttigt formål. Selvom udlånet således isoleret set er den momspligtige virksomhed uvedkommende, tillod skatteministeren, at virksomheder uden at miste momsfradragsretten kunne udlåne varebiler til samfundsnyttige formål.

Med hensyn til kørsel som led i en vagtordning er det ikke tilsigtet nogen ændring af gældende praksis.

EU-retten

Momslovens § 41, som vi kender den i dag, har været gældende siden 1969, men bestemmelsen blev først indsat i selve loven i forbindelse med omskrivningen i 1994.

Bestemmelsen har ikke direkte hjemmel i direktivet, men kan som følge af artikel 176 (stand still-bestemmelsen) opretholdes, indtil Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen fastsætter nye regler.

Efter momssystemdirektivet (tidligere 6. momsdirektiv) er der fradragsret for moms ved anskaffelse og drift af varebiler efter de almindelige regler. Hvis køretøjet udelukkende anvendes i forbindelse med virksomhedens momspligtige transaktioner, er der fuld fradragsret for momsen; hvis den anvendes både til momspligtige transaktioner og til transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, er der forholdsmæssigt fradrag; og endelig hvis køretøjet alene anvendes til momsfrie eller andre aktiviteter, som ikke giver ret til momsfradrag, er der ingen momsfradragsret.

Som anført ovenfor har den ændrede formulering af § 41, stk. 1 udelukkende til formål at bringe lovgivningen i overensstemmelse med tidligere praksis samt at sikre symmetri med skattelovgivningen. Den ændrede formulering indebærer således ingen ændring i forhold til den praksis, som Danmark er berettiget til at opretholde i forhold til EU-retten.

Varebiler over 3 tons

Det anbefales, at den foreslåede afgrænsning af privat kørsel tilsvarende finder anvendelse i forhold til varebiler over 3 tons, når momsfradragsretten skal opgøres efter et skøn mellem privat og momspligtig erhvervsmæssig anvendelse.

Vægtafgiftsloven

Efter vægtafgiftslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., betales et tillæg for privat eller for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. Efter reglerne defineres den private anvendelse på samme måde som i moms- og skattelovgivningen. Der vurderes derfor ikke at være behov for en konsekvensrettelse af vægtafgiftsloven.

København, den 14. november 2007

Ole Aagesen
Danmarks Forvaltningshøjskole

Jørgen Frausing
INFO:REVISION
Statsautoriseret Revisoraktieselskab

Benny Hjortkær Hansen
KPMG C.Jespersen
Statsautoriseret Revisionsinteressentskab

Randi Christiansen
KPMG C.Jespersen
Statsautoriseret Revisionsinteressentskab